

Vysajte internet

Stahování filmů, seriálů i hudby z internetu je dnes naprostou samozřejmostí. Představíme si základní postupy, jak snadno **DOSTAT DO VAŠEHO POČÍTAČE** libovolný obsah dostupný na internetu.

RADEK KUBEŠ

Z hlediska internetového připojení dnes už asi jen málokoho trápí doba strávená na internetu nebo objem přenesených dat. To je báječná výchozí situace pro stahování filmů, celých sezon seriálů nebo kompletních diskografií hudebních hvězd – to vše ve vysoké kvalitě, bez ohledu na obrovský objem stažených dat. Existuje několik způsobů, jak zajímavý obsah z internetu stahovat do počítače. My si představíme tři nejúčinnější. Ukážeme si, jak pomocí zdarma dostupných nástrojů stahovat zajímavý obsah z hubů v síti Direct Connect, jak využít torrenty nebo jak stahovat z populárních stahovacích serverů, jako je RapidShare a další.

RapidShare & spol.: Ostře nabité servery

Sto procentně legálním způsobem, jak se dostat k hudbě a filmům na internetu, je stahování dat ze specializovaných serverů, které nevyžadují sdílení. Jde o relativně novou službu, kterou poskytují servery na adresách www.rapidshare.com, www.netload.in, www.filefactory.com a mnoho dalších. Na tyto servery nahrají sdílející uživatelé data a odkazy na ně poskytnou ostatním uživatelům nejčastěji prostřednictvím diskusních fór. Za-

tímco nahrávání dat na servery je nelegální (což často vede k odstranění sdílených dat provozovateli stahovacích serverů), jejich stahování nikoliv. Stahovací servery často omezují velikost balíčků nahrávaných dat (např. na 100 MB) a nabízejí různé úrovně placeného a bezplatného přístupu ke stahování. Sdílení větších objemů dat se proto řeší zabalením do komprimovaných balíčků (nejčastěji pomocí RAR komprese) a jejich rozdělením do více částí o potřebné velikosti. Zatímco platící uživatelé nejsou ve stahování nijak omezeni, při bezplatném stahování je často omezena rychlost stahování či objem stažených dat za časový interval nebo je znemožněno současné stahování více balíčků s daty. Přestože placený přístup ke stahování nepřijde na nijak horentní sumy (ve srovnání s lístkem do kina nebo pořízením originálního CD či DVD), naším cílem je zcela bezplatné pořízení hudby a filmů. Ukážeme si, jak pomocí programu JDownloader obejít některá omezení pro bezplatné stahování dat z oblíbených stahovacích serverů (www.rapidshare.com, www.uploaded.to, www.netload.in, www.filefactory.com, www.megaupload.com apod.).

JDownloader se neinstaluje, ke svému provozu však potřebuje Javu. Pokud nemáte

Javu v počítači instalovanou, najdete instalační balíček na Chip DVD. Pak už jen stačí rozbalit archiv s programem JDownloader a spustit jej. Při prvním spuštění odblokujete programu JDownloader přístup k internetu a zvolte si češtinu jako jazyk uživatelského rozhraní. Čeština se aktivuje při příštím spuštění programu. Následně vyberte složku na disku, kam se budou ukládat částečné i zcela stažené soubory. K výběru použijte tlačítko »Select« a vše potvrďte tlačítkem »OK«. JDownloader si ještě stáhne všechny dostupné aktualizace, k potvrzení opět použijte tlačítko »OK«. Po aktualizaci se můžete hned pustit do stahování.

Nejdříve je třeba najít odkazy na balíčky dat, umístěné na stahovacích serverech. Pokud nevíte, kde začít, zadejte do Googlu název hledaného filmu, seriálu nebo hudebního alba, společně s výrazem »rapidshare«. Je více než pravděpodobné, že jeden z předních odkazů bude směřovat na fórum s odkazy na hledaný obsah. Na fórech jsou odkazy často vystavovány v neaktivní („neklikací“) podobě, aby se jejich provozovatelé vyhnuli zbytečným problémům se sdílením dat chráněných autorskými právy. S tím si ale nemusíte lámat hlavu, JDownloader si

**Následující metody nemusí
být vždy legální**

Direct Connect: Zapojte se do sítě

Jedním z velmi populárních způsobů stahování libovolného obsahu z internetu je využití sítě Direct Connect (DC), prostřednictvím které se propojují uživatelé, sdílející navzájem vybraný obsah svých počítačů. Uživatelé sítě jsou sdruženi kolem tzv. hubů. To jsou servery řídící vzájemnou výměnu dat, ke kterým se uživatelé připojují podle předem stanovených pravidel. Mezi základní vlastnosti hubů patří především maximální počet současně připojených uživatelů, minimální objem sdílených dat a často také zaměření obsahu hubů (hudba, filmy, software atd.). Pravidla pro připojení je třeba dodržovat, jinak můžete být z hubu (i natrvalo) vyloučeni. Z popisu pravidel je zřejmé, že podstatou stahování dat ze sítě DC je sdílení, což je ovšem v případě materiálů chráněných autorskými právy nelegální (viz rámeček). Postup stahování přes síť DC je trochu složitější, ale každý jen trochu zkušenější uživatel si s ním jistě poradí.

Prvním krokem je instalace DC klienta. Nabízí se celá řada použitelných aplikací, z nichž jako nejvhodnější doporučujeme StrongDC++. Program najdete na Chip DVD, nijak se neinstaluje, stačí jej jen zkopírovat na disk a spustit. Při prvním spuštění bude třeba povolit programu StrongDC++ přístup k internetu v nastavení firewallu. Vestavěný firewall ve Windows vás na blokování programu upozorní, stačí povolit spojení se sítí kliknutím na tlačítko »Odblokovat«. Ihned po instalaci se automaticky otevře konfigurační okno DC klienta.

Nejdříve si asi budete chtít přepnout uživatelské rozhraní do češtiny. V nabídce nastavení zvolte položku »Appearance« a pak úplně dole v pravé části okna klikněte na tlačítko »Browse...«, vedle řádku »Language file«. V otevřeném okně Průzkumníka zvolte soubor »CZ_Example.xml«, klikněte na »Otevřít«, poté na »OK« a pak ukončete program StrongDC++. Při dalším spuštění již bude uživatelské rozhraní v češtině, navíc se opět otevře okno nastavení. Pokud by se tak snad nestalo, dostanete se k nastavení pomocí volby »Nastavení...« v menu »Soubor«.

Nyní je třeba provést několik dalších nezbytných nastavení klienta StrongDC++. V nabídce »Hlavní« nastavte svoji přezdívku; další položky jsou nepovinné a nemají vliv na fungování stahování. Naopak je tomu v případě voleb v nabídce »Nastavení připojení«. Je třeba se nejdříve rozhodnout, zda zvolíte aktivní, nebo pasivní typ připoje-

hravě poradí. Označte kompletní seznam odkazů na všechny balíčky a pomocí kombinace kláves »CTRL+C« je vložte do automaticky aktivovaného Sběrače odkazů. JDownloader zaznamená vybrané odkazy a prověří dostupnost všech částí balíčku. V okně Sběrače odkazů můžete ještě změnit složku pro uložení stažených souborů (»Uložit do«) a rovnou nechat stažené části komprimovaného balíčku rozbalit (označte volbu »Rozbalit«). JDownloader umí i automaticky rozpoznat heslo, pokud jej označíte

společně s odkazy na balíčky ke stažení. Heslo můžete zadat i ručně do řádku »Heslo archivu«. Kliknutím na tlačítko »Akceptovat vše« zařadíte vybrané balíčky na seznam stahování. Stahování balíčků zahájíte kliknutím na zelenou ikonu se šipkou v levém horním rohu okna programu JDownloader.

JDownloader zobrazuje v hlavním okně seznam balíčků ke stažení, rychlost a průběh stahování jednotlivých součástí. Pomocí speciálních funkcí pro obnovu IP adresy a automatického vyplňování kontrolních kódů (tzv. captcha) umí JDownloader podstatně urychlit bezplatné stahování dat ze stahovacích serverů.

Díky častým aktualizacím funguje stahování pomocí programu JDownloader velmi spolehlivě – stačí jen nastavit seznam odkazů na balíčky ke stažení a nechat program pracovat. Jedinou nevýhodou je poněkud vyšší náročnost programu JDownloader na operační paměť počítače.

NAJDETE NA CHIP DVD

Nástroje pro stahování

StrongDC++ 2.22 ► DC klient

µTorrent 1.8.2 ► torrent klient

JDownloader 0.4.936 ► stahování ze serverů

Java ► rozhraní pro Java aplikace

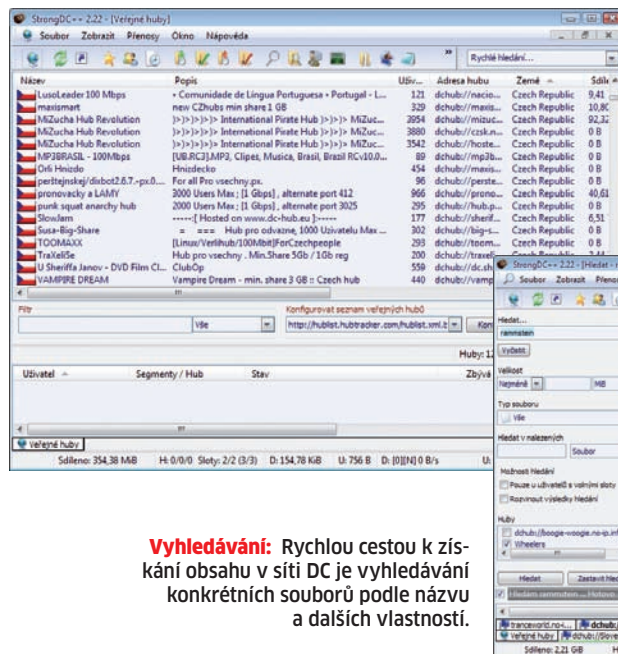
► **NA DVD:** Programy k tomuto článku najdete na DVD pod indexem **STAHOVÁNÍ**.

ní. Pro pasivní připojení nevyplňujete IP adresu do »Rozhraní sítě« a v »Nastavení připojení« zvolte »Firewall«. Nevýhodou pasivního připojení je, že budete moci stahovat data jen od aktivních uživatelů. Méně uživatelů znamená i pomalejší stahování a samozřejmě také omezení nabídky dat ke stažení. Nastavení aktivního připojení je složitější, a v některých případech je dokonce nerealizovatelné. K aktivnímu připojení budete potřebovat buďto veřejnou IP adresu, nebo nastavení přesměrování portů na vašem routeru. Pro účely našeho článku si vystačíme s pasivním připojením, které bude fungovat na většině počítačů, bez ohledu na typ připojení k internetu.

Dalším krokem nastavení je volba složek, do kterých se budou ukládat stažené soubory a data z probíhajících stahování. Obě složky zvolte v nabídce »Stahování«, v oddílu »Adresáře«. Další nastavení není třeba měnit.

Posledním krokem nastavení je volba složky s daty ke sdílení s ostatními uživateli. Huby mají zpravidla stanoven minimální objem sdílených dat pro vstup na server, typicky na úrovni 10 GB. Zároveň bývá zakázáno sdílet složku »Windows« a »Program Files«. V nabídce »Sdílení« proto nastavte konkrétní adresář nebo i celý disk, případně doplňte i virtuální název, pod kterým další uživatelé tuto složku uvidí. StrongDC++ následně soubory zaindexuje, aby byly dostupné dalším uživatelům.

Z dalších voleb můžete ještě nastavit »Sloty pro odesílání«. Zde zvolíte maximální počet uživatelů, kteří mohou stahovat data z vašeho počítače (»Sloty pro odesílání«), »Poměr slotů« pak určuje, kolik můžete mít zároveň otevřených hubů. Počet uživatelů je třeba volit s ohledem na rychlost uploadu vašeho internetového připojení a také podle počtu hubů, ke kterým budete připojeni. Pro každý hub byste měli mít otevřen nejméně

Seznam veřejných hubů: Veřejné huby jsou přístupné pouze uživatelům splňujícím podmínky objemu sdílených dat a otevřených slotů pro ostatní uživatele.

Vyhledávání: Rychlou cestou k získání obsahu v síti DC je vyhledávání konkrétních souborů podle názvu a dalších vlastností.

jeden slot pro ostatní uživatele. Ponecháte-li přednastavené hodnoty, nic nezkazíte.

Základní nastavení jsou tímto hotova. StrongDC++ nabízí ještě desítky dalších voleb, například limity pro rychlost stahování a odesílání dat nebo úpravu panelů nástrojů, dostupných přímo z hlavního okna DC klienta.

Po úvodním nastavení je třeba se připojit k některému z dostupných hubů a můžete začít stahovat. V hlavním okně StrongDC++ klikněte na ikonku globusu pro stažení seznamu veřejných hubů. U každého hubu najdete podrobný popis, zahrnující počet uživatelů hubu, objem sdílených dat, minimální požadavek na sdílení (objem sdílených dat a počet slotů pro ostatní uživatele), maximální počet připojených uživatelů a hodnocení spolehlivosti hubu. Pokud splňujete podmínky pro vstup na hub, připojte se k němu dvojitým kliknutím myši.

Pro každý otevřený hub se v okně StrongDC++ zobrazí nová záložka, která obsahuje informace o připojení, chat s ostatními uživateli a v pravé části pak seznam připojených uživatelů. Dvojitým kliknutím na přezdívku uživatele stáhnete seznam souborů, které konkrétní uživatel sdílí.

V seznamu souborů dvakrát klikněte na soubor ke stažení a StrongDC++ jej zařadí do fronty stahování. Ve spodní části okna klienta se bude zobrazovat rychlost a zbývající čas do dokončení stahování.

Procházení jednotlivých hubů a konkrétních uživatelů by samozřejmě bylo trochu zdlouhavé. Navíc při odpojení uživatele se pochopitelně stahování přeruší. Proto se nabízí ještě jiná možnost, jak pomocí sítě DC stáhnout konkrétní film nebo hudební album.

Po připojení k některému z hubů klikněte v hlavním okně StrongDC++ na ikonu s lupou, čímž otevřete okno pro vyhledávání. Do řádku »Hledat...« vepište klíčové slovo pro identifikaci hledaného obsahu a v dalších nastaveních případně zvolte ještě velikost a typ hledaného souboru a hubu, na kterých má klient hledat.

U vyhledaných souborů si všimněte především počtu volných slotů u uživatele a rychlosti jeho internetového připojení. Dvojitým kliknutím přidáte soubor do fronty stahování.

Posledním způsobem, jak stahovat data z DC, jsou tzv. magnety. Jde o speciální typ odkazů na internetu, které vám pomohou vyhledat a poté stáhnout konkrétní soubory od ostatních uživatelů. Magnety můžete najít pomocí internetových vyhledávačů, například kombinací klíčových

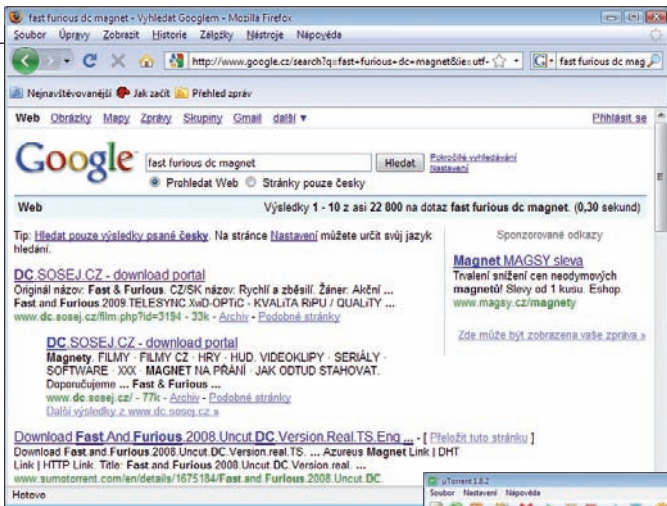
INFO

Právní otázky: Je stahování legální?

Otázkám kolem legálnosti stahování hudby a filmů z internetu jsme se věnovali již několikrát, proto si jen ve stručnosti shrňme základní pravidla.

Především je třeba říci, že pro vlastní potřebu si můžete z internetu stáhnout jakýkoliv film nebo hudební skladbu. Vlastní potřebou se míní zejména to, že žádným způsobem nebudete dílo chráněné autorskými právy dále šířit nebo sdílet – ať už zdarma, nebo snad dokonce za peníze. Zákaz šíření a sdílení se vztahuje i na části díla, proto vám do-

poručujeme pro stahování využívat služby a postupy, které nejsou podmíněny sdílením již staženého obsahu ani jakýchkoliv jiných dat dále v síti. Pokud tedy například stahujete filmy a hudbu z RapidShare a přehráváte si stažený obsah doma na svém počítači nebo DVD přehrávači, můžete být z právního hlediska zcela bez starostí.

Magnety: Tzv. magnety jsou dalším ze způsobů, jak vyhledat a stáhnout soubory ze sítě DC.

Stahování: Během stahování torrentů ukazuje µTorrent rychlost stahování i sdílení již stažených částí torrentu.

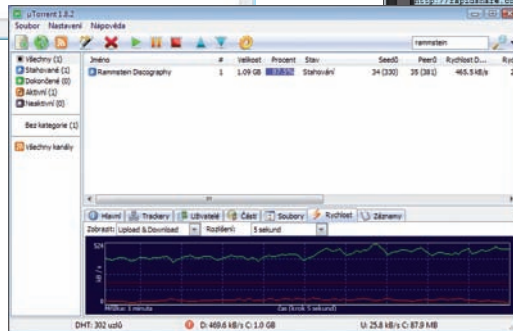
slov „název hledaného souboru“ + „DC“ + „magnet“. Na vyhledané stránce pak kliknete na odkaz magnetu a necháte vyhledat soubor pomocí StrongDC++. Stahování poté probíhá stejným způsobem jako v předchozích případech.

Stahování torrentů: Tajemství P2P

Stejně jako v případě DC je i stahování pomocí tzv. torrentů (nebo bittorrentů) v sítích P2P (Peer to Peer) založeno na vzájemném sdílení obsahu mezi více uživateli internetu. Soubory jsou rozděleny do menších bloků, které se nemusejí nutně stahovat po pořádku. Stahující uživatel zároveň sdílí již stažené bloky s dalšími uživateli, čímž rozšiřuje dostupnost souborů v rámci sítě. S počtem zapojených uživatelů tedy přenosový výkon sítě rapidně roste. Právě kvůli sdílení již stažených bloků dat je ovšem stahování torrentů z právního hlediska problematické, byť se nejedná o celé soubory jako v případě DC.

Pro stahování torrentů je opět třeba instalovat některou z běžně dostupných klientů aplikací. Pro ukázkou jsme vybrali populárního klienta µTorrent, který je snadno ovladatelný a dostupný i v češtině.

Instalace programu µTorrent probíhá zcela standardně, v jejím průběhu není třeba cokoli nastavovat. Po spuštění programu potvrďte jeho nastavení jako výchozí aplikace pro stahování torrentů a poté zvolte z nabídky rychlost svého internetového připojení. Jestliže znáte parametry vašeho připojení, není třeba provádět testy, pokud si však nevíte rady, můžete si rychlost internetového připojení otestovat například na stránce www.rychlost.cz. Přesné nastavení rychlosti ale nehraje zásadní roli.

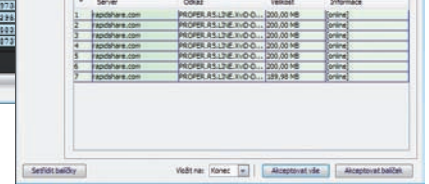
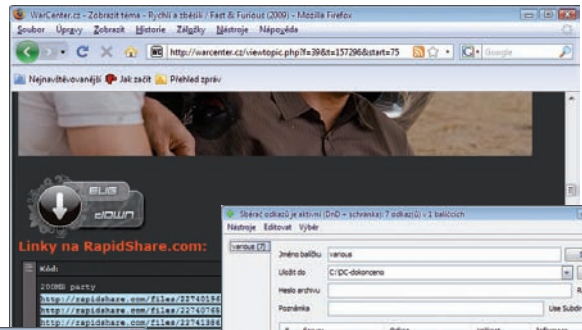
Další nastavení klienta µTorrent najdete pod nabídkou »Možnosti« v menu »Nastavení«. Užitečné může být zejména nastavení složek pro ukládání stažených souborů v nabídce »Složky« nebo omezení rychlosti stahování i uploadu a maximálního počtu současných připojení v nabídce »Rychlost«.

Vyhledávání a stahování dat pomocí klienta µTorrent je podstatně jednodušší než v síti DC. Přímo v klientovi máte k dispozici vyhledávač, který využívá buďto Gogole, nebo speciální vyhledávač torrentů. Do okna

Torrent a Direct Connect sdílí stahované soubory, což může být nelegální

v levém horním rohu napište název souboru, který hledáte, a pomocí šipky vedle tlačítka lupy zvolte jeden z dostupných vyhledávačů. Nalezené výsledky se zobrazí v internetovém prohlížeči a pak už stačí jen vybrat si torrent ke stažení. Nejdříve se stáhne soubor s popisem obsahu torrentu a následně zahájíte stahování kompletního balíčku pomocí aplikace µTorrent. Pokud máte na výběr více zdrojů, vybírejte podle počtu tzv. seedů, tedy uživatelů, kteří mají kompletní torrent, nebo alespoň tzv. peerů, kteří mají stažené části torrentu.

Vyhledávání torrentů ke stažení nemusíte nutně provádět přes klienta µTorrent. Můžete použít jakýkoliv internetový prohlížeč a vyhledávač, odkazy na torrenty se při-

Balíčky ke stažení: V internetovém prohlížeči označte všechny odkazy na balíčky ke stažení a pomocí »CTRL+C« je vložte do Sběrače odkazů.

tom budou automaticky otevírat v programu µTorrent. Existuje i řada serverů specializujících se na stahování torrentů, které obsahují odkazy (nikoliv data) na soubory distribuované prostřednictvím torrentů. Asi nejslavnějším torrent serverem je (i díky nedávnému soudnímu procesu) „Pirátská zátoka“ na adrese www.thepiratebay.org. Stahování torrentů z P2P sítě je velmi efektivní a rychlý způsob získání téměř jakéhokoliv obsahu, aniž byste sami sdíleli stanovený objem dat ze svého počítače. Pomocí nastave-

vení firewallu i klienta µTorrent můžete zásadně omezit sdílení dat s dalšími uživateli, což je ovšem velmi neslušné a zcela proti principům P2P sítě.

Šikovné stahovače: Stáhněte, co se dá

Představili jsme si tři základní způsoby stahování hudby, filmů a seriálů z internetu. Přestože každý z nich má svoje výhody i nevýhody, je třeba si uvědomit, že pouze stahování ze stahovacích serverů, bez sdílení dat chráněných autorskými právy, není nelegální. Stahování torrentů a dat ze sítě Direct Connect může být oproti stahovacím serverům velmi rychlé, byť z hlediska autor-skoprávního ne zcela v pořádku. ☑

RADEK.KUBES@CHIP.CZ